

TÜRK KÜTÜPHANECİLİĞİ

TÜRK KÜTÜPHANECİLER DERNEĞİ BÜLTENİ

3. Cilt

1989

4. Sayı

Lojman ve Konukevl İhtiyacı

Kasım ayı başında Güney Anadolu bölgesine kısa süren bir gezi yaptık. Böylece oralarda çalışan meslektaşlarımızla söyleşmek imkânını bulduk. Çeşitli meslek konularını kendileri ile tartıştık. Çok yararlı izlenimler aldık.

Bu görüşmelerimiz sırasında meslektaşlarımız, bizim de sıklıkla üzerinde durduğumuz konuları dile getirdiler. Bunlar arasında en çok üzerinde durulanlar, lojman ihtiyacı ve büyük merkezlerde konuk evi açılması idi.

Ziyaret ettiğimiz illerde çeşitli resmî veya özel kuruluşların yeterli sayıda lojmana ve kuruluşları mensuplarının oraya gelişlerinde kalabilecekleri "konuk evi"ne sahip olduğunu gördük. Yalnızca Kültür Bakanlığı mensupları lojmanlardan ve konuk evlerinden yoksundu.

Lojman, bir kuruluşun mensuplarını, maddî manevî yönden tatminin en önemli unsurlarından biri olsa gerekir. O'nun önemi, bir memurun oturabileceği nitelik ve nicelikte yapıların az bulunduğu yerlerde daha da büyük önem taşıyor. Gidilen çoğu yerlerde ev kirası alınan aylığı bile geçtiği için, kimse taşradaki görevlere gitmek istemiyor. Fakat görev kabul edemeyen kişiler o kadar haklı ki, kendilerine kızmak değil, verilen bir memurluk imkânını bile kabul edememe durumunda oldukları için, acımak gerekir. Kütüphane memurlarının bir yerden bir yere nakillerinde de aynı durum söz konusu oluyor. Nakledilmek istenilen kütüphaneci çok isteyerek kabul ettiği bir yeri, oradaki kiralardan yüksekliğini gördükten sonra istemekten vaz geçme durumunda kalabiliyor.

Karaatimizce bu sorunun tek çözüm yolu, Kültür Bakanlığının, öteki Bakanlıkların yaptığı gibi, kütüphane, müze vb. teşkilâtının bulunduğu yerlerde yeteri kadar lojmana sahip olup bunları taşrada görevlendireceği elemanlarına tahsis etmesidir. Bu gerçekleştirilemediği takdirde taşrada eleman tutmak zor olacaktır. Oralarda belki ancak orali elemanlar tutulabilir. Aksi halde taşraya eleman göndermek veya mevcut elemanları bir yerden bir yere nakletmek çok zor olacaktır.

Üstelik, Kültür Bakanlığı mensuplarına lojman sağlamamanın gerekçesi veya izahı da yoktur. Çünkü öteki bütün Bakanlıkların, veya onların büyük çoğununun lojmanları vardır. Bu lojmanlar onların görevlilerine maddî destek sağlama yanında, gittikleri yerlerde ev arama, elverişsiz yerlerde oturma gibi istenmeyen durumlardan onları korumaktadır. Yani lojman hem maddî ve hem de manevî rahatlık sağlayarak ilgililerin daha rahat bir ortamda, daha huzurla çalışmalarına yardımcı olmakta; bu da iş ve hizmet verimini artırmaktadır. Kısacası, Kültür Bakanlığı'nın, görevlilerine lojman konusunu daha fazla gecikmeden ele alması gerekir.

Yakınma konusu olan başka bir husus, iş icabı başka bir yere, özellikle de Ankara'ya ve İstanbul'a giden kütüphanelerin kalacak yer bulmadaki zorluklarıdır. Pek çok kuruluşun il merkezlerinde kurulmuş, çoğu son derece güzel donatılmış, yeme içme imkânları da bulunan konuk evleri var. Oraya giden kuruluş mensupları ucuz ve uygun otel, ucuz ve nitelikli lokanta aramak durumunda kalmıyor, kurumlarının sağladığı yerlerde çok ucuza, kalıyor ve yeyip içiyorlar. Burada da Kültür Bakanlığı'nın büyük bir eksiklik içinde olduğu görülüyor. Oysa, tiyatro, dans toplulukları, müzik toplulukları gibi Kültür Bakanlığına bağlı büyük görevli topluluklar zaman zaman çeşitli illerimizi ziyaret ediyorlar. Bunlara ya lüks otellerde kalmaları sağlanıp büyük paralar ödeniyor, ya da başka kuruluşların yerlerinden rica-minnet yararlanılma yoluna gidiliyor. Bu da o illerdeki Kültür Bakanlığı elemanlarının manevî yönden yıpranmasına yol açıyor. Bunun çok tipik örnekleri "I. GAP Kültür ve Sanat Şöleni" dolayısıyla, Diyarbakır, Gaziantep ve Şanlıurfa illerimizde görülmüş, yaşanmıştır.

Bunların geçici sıkıntılar olduğunu düşünsek bile, Ankara, İstanbul gibi büyük illerimize sık sık gelmek durumunda olan bu Bakanlığın mensuplarını ve özellikle de kütüphaneleri göz ardı edemeyiz. Bakanlıktan çağırıldıkları veya kendi işleri için geldikleri zaman, bu görevlilerin, eğer bir yakınları yoksa, ne kadar zor durumda kaldıklarını yakından biliyoruz.

Bu hususlar göz önüne alınarak Ankara, İstanbul, İzmir gibi büyük şehirlerimizde, Bakanlık mensuplarının geldiklerinde kimseye muhtaç veya sıkıntı olmadan kalabilecekleri, yeyip içebilecekleri birer "Kültürcüler evi" kurulması kaçınılmaz olmuştur. Tıpkı, bu Bakanlık mensupları için yaz tatillerini ucuza geçirebilecekleri tatil sitelerinin kaçınılmaz oluşu gibi.